

ה"ט 16294/09/22 - מירי בן עמי נגד גבריאלי ישראל

בית משפט השלום בטבריה

ה"ט 16294-09-22 בן עמי נ' ישראל

בפני	כבוד השופטת נסרין אסכנדר-מוסא
מבקשים	מירי בן עמי
נגד	
משיבים	גבריאלי ישראל

החלטה

בפניי בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת בהתאם לחוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 (להלן: **החוק**).

רקע עובדתי וטענות הצדדים:

1. הצדדים הינם שכנים שמתגוררים באותו בניין (להלן: **הבניין**). המבקשת גרה בקומה ראשונה, המשיבה גרה בקומה שלישית.
2. ביום 08/09/22 הגישה המבקשת את הבקשה דנן, ובה טענה כי המשיב מטריד אותה בכך שהוא משליך חפצים חדים, כדורים מוצצים ועוד לכיוון מרפסת ביתה שבנס לא פגעו בה או בילדיה הקטנים. בדיון שהתקיים באותו יום, ולאחר ששמעתי את טענות המבקשת, נעתרתי לבקשה, במעמד צד אחד, וקבעתי דיון במעמד שני הצדדים.
3. משמיעת טענות הצדדים ניתן להבין כי המבקשת הגישה בעבר בקשה למתן צו לפי חוק זה וכי בהסכמת הצדדים ניתן צו הדדי שתוקפו הסתיים כבר בחודש אוגוסט השנה.
4. עוד שמעתי כי ביום 07/09/22 דחה בית המשפט השלום בטבריה (כב' השופט ח'טיב בה"ט 56790-08-22 (להלן: "**התיק הקודם**") את בקשתה של המבקשת למתן צו לפי חוק זה כנגד אישתו של המשיב בתיק זה, מהנימוקים המפורטים שם, בעיקר לאור הקביעה כי לא הוצגה בפניו תשתית ראייתית מספקת למתן הצו בהתאם לחוק. המבקשת הגישה ערר על ההחלטה שטרם נידון.
5. המבקשת חזרה בדיון בפניי על טענותיה שפורטו בבקשה לפיהן, המשיב מטריד אותה בכך שזורק עליה חפצים ממרפסת ביתו, ומסכן אותה ואת ילדיה ופוגע בשלוות נפשה.
6. לטענת המבקשת, המשיב הודה בהשלכת דברים לעבר מרפסת ביתה, בדברים שהוא אמר בדיון בתיק

הקודם.

7. המשיב מצד שני הכחיש כי זרק דברים לעבר מרפסתה של המבקשה, הכחיש כי הוא מטריד אותה בכל דרך שהיא וטען כי המבקשת היא זו שמטרידה אותו ואת אישתו ופוגעת בשלוות חייהם.

דין והכרעה:

8. לאחר שעיינתי בחומר הראיות ושמעתי את עדויות הצדדים ואת טענותיהם, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה - להידחות, וזאת מן הטעמים שיפורטו להלן.

9. סעיף 1 לחוק קובע כי:

"מטרת חוק זה היא להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו".

10. "הטרדה מאיימת", על פי סעיף 2(א) לחוק, הינה:

"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

11. סעיף 2(א) לחוק קובע כי הטרדה מאיימת כלפי אדם יכול שתהא, בין השאר, "ביצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר".

12. **ומן הכלל אל הפרט:** המבקשת לא הצליחה להוכיח בפניי כי המשיב נקט כלפיה בהטרדה מאיימת או פגע בה בכל דרך שהיא. ומצד שני המשיב הצליח להעלות ספקות ביחס לנטען על ידה.

13. שוכנעתי, לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, כי דיירי הבניין סובלים מזריקת חפצים אחד למרפסת של השני, טענותיו של המשיב גובו באסמכתאות (מ/5 - מ/7) המלמדות על הבעיה ממנה סובלים דיירי הבניין בכללותו, ואשר לא הוכחה ע"י המבקשת.

14. לא מצאתי בפרוטוקול הדיון בתיק הראשון הודאה מצידו של המשיב לכך שהוא זרק במכוון דברים על מרפסת ביתה של המבקשת, כפי שטענה המבקשת בפניי. אכן בעמ' 6 לפרוטוקול הדיון בתיק הקודם (שורות 1-4) עולה מדבריו של המשיב כי זכור לו מקרה ששטף את המרפסת בביתו וכי יכול להיות שכתוצא מהשטיפה השפריץ מים על הפרגולה של השכן בקומה שנייה ומשם לטענתו ייתכן וזלגו מים למרפסתה של המבקשת המתגוררת בקומה הראשונה, אך אין בדבריו אלו של המשיב משום הודאה בזריקת חפצים או השפצת מים במכוון לעבר מרפסת ביתה של המבקשת, במטרה להטריד אותה או לפגוע בשלוות חייה.

15. מעיון בדברים שנאמרו בפרוטוקול ומשמיעת דבריו של המשיב בפניי שוכנעתי שאין המדובר באירוע מכוון

במטרה לפגוע במבקשת או לגרום לה נזקים כלשהן או להטרידה.

16. כמו כן שמעתי הקלטות השיחות בין המשיבה לשכנה אחרת בבניין, ומהן למדתי כי שכנה זו מודה שחפצים מסויימים (משחק מגנטים של הילדים) נזרקו על ידי הנכד שלה לעבר הפרגולה של בית המשיב. לטענת השכנה ככל הנראה הדברים נפלו מהפרגולה של בית המשיב למרפסת של המבקשת, אך הדגישה אותה שכנה בשיחה המוקלטת כי אינה מאמינה שהדברים נעשו במכוון. הקלטות אלו לטעמי מחזקות את ההתרשמות שלי, כאמור לעיל, ומפריכות דווקא את טענותיה של המבקשת לפיהן המשיב זורק בכוונה דברים לעבר מרפסת ביתה.

17. מהדברים הנ"ל למדה אני כי השכנה החארת מודה שנפלו דברים ממרפסת ביתה לעבר הפרגולה במרפסת ביתו של המשיב, אך אני מסכימה עם טענתו של המשיב לפיה ייתכן והדברים שנפלו ממרפסתה של השכנה האחרת עפו לכיוון ביתה של המבקשת מהרוח או מכל סיבה אחרת. טענה זו הינה היגיונית ומתיישבת עם השכל הישר, ובמקביל לא הובאה בפניי כל ראיה ישירה כי המשיב הוא זה שזרק את הדברים לעבר מרפסת ביתה של המבקשת.

18. כמו כן מעיין בתמונות (מ/1-4) נחה דעתי כי דברים שנזרקו, לכאורה, ממרפסת ביתו של המשיב נופלים על הפרגולה של השכן מקומה שנייה ואין אפשרות לזרוק דברים מהמרפסת של המשיב ישירות למרפסת של המבקשת. עובדה זו מחזקת א הטענה כי ככל הנראה כם גם נפלו דברים ממרפסת ביתו של המשיב אל הפרגולה של מרפסת ביתו של השכן מקומה שנייה, הרי שדברים אלו ככל שהגיעו למרפסתה של המבקשת, לא הגיעו מפעולה ישירה של המשיב שיכולה להעיד על כוונה להפגוע במבקשת או להטרידה.

19. המבקשת לא העידה בפניי כי ראתה את המשיב זורק חפצים לעבר המרפסת שלה וגם לא הביאה עדים שראו את המשיב עושה זאת.

20. לאור כל האמור, אני קובעת כי המבקשת לא הציגה תשתית ראייתית מספקת לבקשתה שלפניי ולא הרימה את הנטל להוכיח טענותיה על מנת לחסות תחת הגנתו של החוק. לא שוכנעתי כי התקיימו התנאים הקבועים בחוק המצדיקים מתן צו הטרידה מאימת.

21. למעלה מן הצורך, חשוב להדגיש כי דבריה של המבקשת כפי שנשמעו בפניי מהימנים הם. התרשמתי כי המבקשת סובלת ממטרד מתמשך של זריקת ציוד ולכלוך לעבר מרפסת ביתה שעלול גם להביא לתוצאה של פגיעה בנפש, אך המבקשת לא הצליחה להרים את הנטל ולהוכיח כי המשיב הוא זה שגורם לאותו מטרד.

22. נהפוך הוא, מהראיות שהובאו בפניי ולאחר ששוכנעתי גם ממהימנות דבריו של המשיב כפי שנטענו בפניי, התרשמתי כי גם המשיב ובני משפחתו סובלים מאותו מטרד בבניין המגורים שבו הם חיים.

23. כך או כך, משמיעת טענות הצדדים בפניי התרשמתי שמדובר בסכסוך שכנים, המבוסס על הנחות שככל הנראה אינן נכונות, אשר פוגעות בשלוות נפשם של שני הצדדים, אשר לטעמי אינן מצדיקות כיום מתן צווים בהתאם לחוק, אך ראוי ששני הצדדים ימצאו פתרון לאי ההבנה שנוצרה בינם, וזאת בדרכי שלום.

24. ראוי עוד לציין כי הערכתי מאוד את עמדתה של המבקשת שהובעה בפניי לאחר סיום הדיון, שעה שהייתה מוכנה לחזור בה מבקשתה ואף מהערר שהגישה בתיק הקודם, וללחוץ את ידיהם של המשיב ואישתו, ולאפשר הזדמנות אמיתית לפתרון הסכסוך ולפתיחת דף חדש, בתקווה שהבעיות יותרו מאחוריהן, כאשר, בין השאר, כחלק מהסכם הפשרה שהוצע ע"י המבקשת, היה ביטול ההוצאות שהמבקשת חוייבה בהם במסגרת ההחלטה בתיק הקודם. (הצעה זו לא נרשמה בפרוטוקול מאחר והועלתה לאחר שהדיון הסתיים - אך ראיתי לנכון להתייחס אליה בהחלטתי זו).

25. עם כל ההבנה לטרח הרבה שנגרמה למשיב ואישתו, ולחשש שלהם שהמבקשת לא תעמד בהתחייבותה בבית המשפט, ראוי היה שהמשיב ואישתו ייתנו יד להצעה ההוגנת של המבקשת, ולו כדי להוכיח גם לבית המשפט רצון להביא את הסכסוך לסיומו.

26. סוף דבר, ולאחר שדחיתי את הבקשה, אני מורה על ביטול הצו הזמני שניתן ביום 08/09/22.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים, ותוודא כי לשני הצדדים יש גישה לתיק בנט המשפט במסגרתה יוכלו לעיין בהחלטתי זו.

ניתנה היום, י"ז אלול תשפ"ב, 13 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.